

POSTANOWIENIE

Dnia 23 stycznia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz (przewodniczący)

SSN Andrzej Ryński

SSN Dorota Rysińska (sprawozdawca)

w sprawie **Z. K.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 23 stycznia 2018 r.,
z urzędu

kwestii wznowienia postępowania

p o s t a n o w i ł

stwierdzić, że brak jest podstaw do wznowienia z urzędu postępowania zakończonego postanowieniem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 20 listopada 2007 r., sygn. akt II AKz [...].

UZASADNIENIE

W pismach z dnia 13 lipca 2017 r. oraz z dnia 24 września 2017 r. Z. K. w trybie art. 9 § 2 k.k. zasygnalizował możliwe wystąpienie bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt. 9 w zw. z art. 17 § 1 pkt 11 k.p.k. w opisanej na wstępie sprawie, w której Sąd Apelacyjny w [...] rozpatrywał zażalenie obrońcy Z. K. na przedłużenie wobec niego, postanowieniem Sądu Okręgowego w G. z dnia 23 października 2007 r., sygn. akt IV Kop [...], stosowania tymczasowego aresztowania. Owe naruszenia miały zmaterializować się w przyjęciu do rozpoznania przez Sąd Apelacyjny w [...] zażalenia obrońcy oskarżonego na przedłużenie tymczasowego aresztowania, które to pismo, zdaniem sygnalizującego, nie było podpisane czytelnym podpisem, a jedynie „paraflowane”.

W ustosunkowaniu się do pism Z. K. Prokurator Prokuratury Krajowej zaprezentował stanowisko o braku podstaw do wznowienia z urzędu postępowania w sprawie.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Bezwzględna przyczyna odwoławcza, której wystąpienie sygnalizuje w swoich pismach Z. K. nie wystąpiła. Przepis art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. wskazuje na zachodzenie jednej z okoliczności wyłączających postępowanie, określonych w art. 17 § 1 pkt 5, 6 i 8-11 k.p.k. Wnioskodawca podniósł zaistnienie „innej okoliczności wyłączającej ściganie”, wymienionej w pkt. 11 przytaczanej regulacji. Na podstawie treści jego pism nie sposób jednak dociec, jaka to miałyby być okoliczność, tym bardziej, że rozważana sygnalizacja dotyczy postępowania wpadkowego względem postępowania, przeprowadzonego wobec ściganego wnioskodawcy o przekazanie go z Polski do Republiki Federalnej Niemiec w ramach ENA, zakończonego prawomocnym orzeczeniem Sądu Okręgowego w G. z dnia 30 czerwca 2006 r. Okoliczności takiej z całą pewnością nie stanowi podnoszony w pismach wnioskodawcy fakt, przy pomocy którego kwestionuje on sposób złożenia podpisu przez obrońcę na, wniesionym na jego korzyść, zażaleniu na postanowienie z dnia 23 października 2007 r. o przedłużeniu wobec niego tymczasowego aresztowania.

Wypada też dodać, że wymieniona okoliczność związana ze złożeniem podpisu przez obrońcę na wspomnianym, jak i innych pismach procesowych składanych w imieniu wnioskodawcy, nie poddaje się ocenie na płaszczyźnie innych przesłanek stanowiących bezwzględny powód wzruszenia prawomocnego orzeczenia. W szczególności, nie może być mowy – co było także przedmiotem sygnalizacji – o wystąpieniu przyczyny określonej w art. 439 pkt. 6 k.p.k., jako że wymienione unormowanie odnosi się wyłącznie do orzeczeń, a nie do pism procesowych.

Z tych zatem względów Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.